

COMPOSER'S KITCHEN

BOZZINI QUARTET

7 september 2018 - 22:15

Cleared air and delicate dust (2018, 15'00) wereldpremière

Componist Lise Morrison (ZAF, 1988)

Arrows That Remain (2018, 10'00) wereldpremière

Componist Solomiya Moroz (CAN/UKR 1981)

**Searching: Dragged, and Beckoned / Pushing Through. (2018, 20'00)
wereldpremière**

Componist James Alexandropoulos-McEwan (GRE 1992)

Only, only, only, only (2018, 15'00) wereldpremière

Componist Adam Basanta (CAN/ISR 1985)

Bozzini Quartet

Clemens Merkel - viool

Alissa Cheung - viool

Stéphanie Bozzini - altviool

Isabelle Bozzini - cello

Bozzini Quartet is supported by:



Conseil des arts
et des lettres du Québec
Québec



Gaudeamus Agenda

11 oktober 2018 | TivoliVredenburg | **Club Fluxus: Jesse Passenier & the Fluid Orchestra**
1 november 2018 | TivoliVredenburg | **Club Fluxus: Diamanda Dramm - Violin Spaces**
8, 9, 10 en 11 november 2018 | diverse locaties | **Gaudeamus @Le Guess Who?**
22 november 2018 | Kunstruimte KuuB | **KuuB Concert: Martin van Hees - gitaar solo**
29 november 2018 | Orgelpark Amsterdam | **Gaudeamus & Unsounds - vinyl presentaties**
6 december 2018 | TivoliVredenburg | **Club Fluxus: Kluster5 - Dutch Focus**

Cleared air and delicate dust

Lise Morrison is studeert momenteel voor haar Master of Music (Composition) aan de Stellenbosch University, onder supervisie van professor Hans Roosenschoon. Nadat ze in 2010 eerst een bachelor bedrijfseconomie had behaald aan deze universiteit, behaalde ze hier in 2013 een Bachelor of Music.

Lise arrangeert en schrijft met regelmaat muziek en/of werkt als dirigent voor een scala aan samenwerkingsprojecten. Vagina Dentata – a Kabarett (onder leiding van Christiaan Olwagen) ontving vijf Kanna nominaties en twee KykNet Fiestas nominaties – o.a. voor beste muziekproductie.

Dit stuk is opgebouwd rond ogenschijnlijk eenvoudige maar delicate kleurveranderingen in een langzaam koraal. De muziek gaat over aarzeling - in kleur, structuur en verloop - en de rol van het strijkkwartet ten opzicht van individuele spelers die in en uit vagen. 'Cleared air and delicate dust' werd gemaakt in samenwerking met het Bozzini Quartet tijdens een week durende intensieve workshop in Montréal en is opgedragen aan het kwartet.

Lise Morrison is currently studying for a Master of Music (Composition) at Stellenbosch University under the supervision of Professor Hans Roosenschoon. After completing a BComm degree at SU in 2010, she received her BMus at the same institution in 2013.

Lise regularly arranges and writes music and/or acts as a musical director for various collaborative projects. Vagina Dentata – a Kabarett (directed by Christiaan Olwagen) received five Kanna nominations and two KykNet Fiestas nominations – for Best Musical Production (amongst others). This piece is built around seemingly simple but delicate colour changes within a slow chorale. The music deals with hesitation - in colour, structure and course - and the role of the string quartet as opposed to individual players blur in and out.

'Cleared air and delicate dust' was made in collaboration with the Bozzini Quartet during a weeklong intensive workshop in Montréal and is dedicated to the quartet.

Arrows That Remain

Arrows That Remain is geïnspireerd door de hip-hop cultuur van sampling en scratching uit de jaren 90, die hier is aangepast voor een strijkkwartet. De vertaling ervan wordt bewerkstelligd met behulp van versnellingsensoren die bevestigd worden aan de strijkstokken. De strijkbewegingen van de musici werken dan soms als het scratchen op de plaat en bewerken eerder gemaakte geluidsopnames van de individuele strijkers in de groep. Het stuk scheidt de illusie dat het gaat om een dubbel strijkkwartet, versterkt met samples, vervorming en bewerkte opnames. Het is een complete transformatie en uitvergroting van het kwartet.

Arrows That Remain is inspired by nineties hip-hop sampling and scratching culture here adapted to string quartet playing. The translation of this element is aided by the accelerometer sensors attached to the musicians' bows, where bowing gestures sometimes act like scratching gestures on the record, processing the pre-recorded sounds of the individual string players in the group. The piece gives an illusion of a double string quartet as augmented by sampling, distortions and processing. It transforms and magnifies the playing of the quartet.

Searching: Dragged, and Beckoned / Pushing Through

Het begint vanuit een glasheldere en vaak scherpe muzikale structuur: zo wordt een situatie gecreëerd waarin plaats is voor prachtige momenten. Er klinkt een strijkkwartet dat zich een weg zoekt door het geluidslandschap, dat is ontstaan uit alternatieve stemmingen en natuurlijke harmonieën. De performers worden door deze wereld heen gegidst waarbij zij de vele verschillende kanten van de compositie mogen ontdekken, onthullen en tonen. Hun bewegingen zijn subtiel en genuanceerd. Mooie momenten zijn vaak vluchtig, maar als de musici toevallig op zo'n aantrekkelijk en betekenisvol moment stuiten worden ze aangemoedigd om samen te proberen dit moment vast te houden, voor zo lang als dat lukt – zo lang als het mooi blijft.

Starting from a glassy, and often harsh musical texture: a situation is created for beautiful moments to arise. A string quartet moves through a sonic landscape, borne out of alternative tunings and natural harmonics. The performers are guided through this world, allowing them to discover, exhibit, and reveal the composition's many different sides: they move often in a subtle and nuanced way. Beautiful moments are oftentimes ephemeral. When stumbling upon these coincidental / attractive / meaningful instances, the performers are encouraged collectively try to hold on to them, and to sustain them for as long as is possible - for as long as it remains beautiful.

Only, only, only, only

Only Love Can Break Your Heart van Neil Young: dat is een mierzoet overdreven sentimenteel gedrocht. Het legt alles open en bloot voor je neer. Een vreemde stem zweeft eroverheen. Basanta krijgt er heimwee van naar een tijd toen sentiment nog niet uit de mode was. Hij vervalt in melancholische overpeinzingen over hoe iets bitterzoets ooit werd vormgegeven. Dit is een melodisch transcript dat werd uitgestrekt, gecondenseerd, op zijn kop gedraaid en over elkaar heen gelegd. Zoals de componist het zelf zegt: "Ik weet toch nooit welke noten ik moet kiezen, dus vandaag kies ik voor een keuze die een ander heeft gemaakt." Het is een versterkt stuk met melodische feedback. De volgorde van de noten is bijna niet aangepast en toch is het origineel haast onherkenbaar: het is een fijne mist geworden, een vage dagdroom, een moment dat je je maar half herinnert. Het lied is een lichtstraal die door een prisma valt en wordt gebroken. Het gaat dwars door de performer heen en komt er aan de andere kant weer uit. Zo wordt het twee keer zo sentimenteel, twee keer zo melancholisch, twee keer zo dromerig.

Neil Young's Only Love Can Break Your Heart: borderline saccharine, overbearing in its sentiment; it wears its heart on its sleeve, an odd voice floats over. It fills Basanta with nostalgia for its dated sentimentality, a contemplative melancholia for the bittersweet imagined at another time.

This is a melodic transcription, stretched and condensed, flipped and overlapped. In the composer's words: "I never know how to choose notes anyway, so today I choose a choice made by somebody else." It is amplified and feeds back melodically. The order of notes is rarely affected, and yet the original is barely recognizable: it is a fine mist or a hazy daydream, a half-remembered moment. The song is a ray of light, refracted by a prism. It goes through the performer, and ends up at the other side. It is twice sentimental, twice melancholic, twice lost in thought.